

Aan de muur hangt een gravure met de plattegrond van Den Bosch. Het oude stratenpatroon is in het centrum nog grotendeels herkenbaar. Sanne heeft een grote foto aangeschaft van een paleis in Marrakech. Ze bezocht de Marokkaanse stad in het voorjaar en was enorm onder de indruk. Dat de foto in zwart-wit is, vindt ze wel jammer. 'Dat turkoois van die tegeltjes is zo bijzonder.' Myrthe kijkt vanachter haar bureau op een Picasso. 'Van IKEA dus,' grijnst ze. 'Ik wilde graag iets aan de muur om de boel wat aan te kleden, maar het moest tegelijkertijd een beetje neutraal zijn. Ik vind het wel mooi. Nooit geweten dat Picasso dit soort dingen maakte.'

Vanuit het raam heb je zicht op perron 1 van het centraal station. Er stoppen niet zoveel treinen, maar genoeg om een beetje leven in de brouwerij te brengen. 'Amsterdam, 2,50 uur vertraging!' roept Sanne tijdens de fotosessie. 'Wat is er aan de hand?' Om even later, kennelijk gerustgesteld, te constateren: 'O, het gaat om een internationale trein.'

De voorkant van het kantoorpand grenst aan het Stationsplein. 'Daar kijken de vennoten op uit.' Er is altijd veel te zien. 'Met carnaval hangen we hier altijd met z'n allen uit het raam. Heel gezellig.'

Een eigen toga hebben Sanne en Myrthe niet. De toga die hier hangt, is een kantortoga. Holla heeft er een stuk of zeven, inclusief bef. Myrthe: 'Ik zag laatst dat die bef een beetje groezelig wordt. Daar moeten we even iets aan doen.' Sanne: 'Ik heb mijn eigen bef. Dat vind ik toch prettiger.' Ze vinden het fijn dat er kantortoga's zijn. Een toga huren bij de rechtbank doen ze liever niet. Maar een eigen toga aanschaffen, dat gaat ze voorlopig ook nog een stap te ver. 'Dat is toch een hele uitgave. En dan stel je jezelf natuurlijk de vraag: hoe vaak procedeer ik eigenlijk? Niet zoveel dus, in ons geval.'

Hun kamer is modern en praktisch ingericht. Prima, vinden de advocaten. Meer dan een goede stoel, een grote tafel en een flinke dossierkast hebben ze niet nodig. Myrthe heeft wel wat plantjes neergezet, om de ruimte iets huiselijker te maken. 'Die kleintjes zijn nep. De meeste echte planten gaan hier namelijk dood. Er is er nu nog één die het overleeft. Voorlopig. Draai die bruine bladeren maar een beetje buiten beeld.' Op haar bureau staan ook wat vrolijke bloemen. 'Ook niet echt,' bekent ze met een brede lach. Vooral omdat in één van de bloemen een miniatuurschildpadje huist dat ze van een vriendin kreeg toen ze hier kwam werken. 'Om me geluk te wensen.'

Op Sannes bureau prijkt een foto van een skivakantie. 'Dat is het jaarlijkse Holla-uitje,' zegt ze. 'Er gaan altijd zo'n 25 advocaten mee. Dan is het vier dagen feest.'

Ja, 'hun' kantoor doet er veel aan om het hen naar de zin te maken, vinden ze. 'We hebben net weer het jaarlijkse zomerfeest gehad, met een barbecue en een saxofonist. Hartstikke leuk was dat,' zegt Myrthe. 'Dankjewel,' lacht Sanne, want zij zat in de organisatie. Verder is er de kerstborrel en organiseren de afzonderlijke secties ook nog weleens iets leuks, zoals een kookworkshop. En in de pauze zijn er natuurlijk de terrassen op het Stationsplein, waar je heerlijk mensen kunt kijken.

Sanne Offringa (1983) en Myrthe Leijenaar (1982) werken bij Holla Advocaten in Den Bosch. Sanne houdt zich bezig met financiering, zekerheden en insolventie. Myrthe is gespecialiseerd in arbeidsrecht en ondernemingsrecht. Ze zijn allebei in 2011 als advocaat bij Holla Advocaten aan de slag gegaan na er drie maanden als juridisch medewerker te hebben gewerkt. Het kantoor ligt pal aan het centraal station en op nog geen vijf minuten lopen bij de rechtbank vandaan. Ideaal, vooral als je termijnen moet halen, vinden de jonge advocaten.